

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra NORDISKE DIGTE (1807)

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter III", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter III*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. 408. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl03val-shoot-idm140634326034256/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter III

- Bud efter Gygen Hirroken, der skød Skibet i Søen med saa vældig en Kraft, at der gik Ild i Kølen, som derfra bredte sig til hele Skibet.
brøstet ∴ hendes Hjerter brast. Ordet fra Resen.
- 191 *Drupner* Odins Ring, af hvilken der hver niende Nat dryppede otte lige saa tunge Guldringe.
- 192 *Freya* som nævnt i Indledningen S. XVII var det hos Snorre Frigga og ikke Freya, som tilbød sin Kærlighed til den, der vilde ride til Helheim efter Baldur. *Gullintop* Heimdals Hest.
- 193 *Odur* Freyas Ægtefælle Odur forlod hende; hun søgte ham forgæves i fjerne Lande og græder siden den Tid Guldtaarer over ham. (Edda, 30. Fabel).
- 194 *Lummersot* »Lummersot er et poetisk Udtryk for Pest, det vil sige: for den hede, pludselig kommende Syge fra Syden«. (Svar til Abrah., S. 77).
- 196 *hvor lummert* her paa Abrahamsons Indvending, at der ikke kunde være lummert hos Hel, svarede Oehl. (S. 76): »Jeg har tænkt mig det lummert, fordi det lumre er ængsteligere end det kolde, og nødvendig til Ligens Forraadnelse. Hells Bolig er egentlig *Tilinfetgjørelsens Hule*, hvad Tydsakerne i Kirkerne kalde *die Verwesung*. Derfor har jeg tænkt mig det lummert der.«
- 199 *Dødinguhr* den lille Bille, som lever i gammelt Træ.
- 201 *Odin... tvang mig grumt dertil* Edda, 28. Fabel, hvorfra alle Enkeltheder til Skildringen af Hel og Helheim er hentet.
- 202 *Mod Sind*.
Bragi Bænkepryder Loke gav ved Ægirs Gilde Brage dette spottende Tilnavn.
- 205 *Hærfader* som *Seierfader* S. 149 et af Odins Navne.
- 207 *Hyrdinder* de hører aabenbart hjemme i et klassisk Arkadien og ikke i de nordiske Myters Verden.
- 211 *grønne Frigg* Frigga i det grønne Klædebon. Udtrykket irriterede Pedanten Abrahamson.
- 216 *Balinfar* Baalfærd.
- 217 *Snotra* om denne Gudinde oplyser den prosaiske Edda blot, at hun er »vis og skikkelig« (30. Fabel).
brunslig (ty.) brændende lidenskabelig. Oehl. tog